

1 או שְׁתִּים לְזוֹ וְשִׁתִּים לְזוֹ, או שְׁלֹשׁ לְזוֹ וְשִׁלֹשׁ לְזוֹ, וכולן סתומות,
 2 אם עָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת בּוֹלֵן בַּמּוֹצֵחַ לְמַעַלְהָ כֵּאלִילוֹ הָיוּ כּוֹלֵן עוֹלוֹת,
 3 מְחַצֵּה מִכָּל הַקִּינִים בְּשָׂר וּמְחַצֵּה שְׁנֵי פְסוּלֵי, שֶׁהָרִי הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת
 4 מִדֶּן מִחֲצָה עוֹלוֹת וְלִהְיוֹת בְּמִזְבֵּחַ לְמַעַלְהָ וּמִחֲצָה חֲטָאוֹת
 5 וְלִהְיוֹת בְּמִזְבֵּחַ לְמַטָּה, וְכִיּוֹן שֶׁעָשָׂה אֶת כּוֹלֵן לְמַעַלְהָ כְּעוֹלוֹת,
 6 נִפְסַל מִחֲצָה מִכָּל קָן וְקָן שֶׁהָיָה דִּינּוֹ לְהִיּוֹת חֲטָאוֹת וְלִהְיוֹת לְמַטָּה.
 7 וְעַל כֵּן עַל כָּל אַחַת לְהִבְיָא שׁוֹב אֶת הַחֲטָאוֹת שֶׁהָיָה עֲלֶיהָ לְהַקְרִיב.
 8 וְהֵינּוּ שֶׁבַעֲלַת הֵקֵן הָאֶחָת תְּבִיא חֲטָאוֹת אַחַת, וּבַעֲלַת שְׁתֵּי הַקִּינִים
 9 תְּבִיא שְׁתֵּי חֲטָאוֹת, וּבַעֲלַת שְׁלֹשׁ הַקִּינִים תְּבִיא שְׁלֹשׁ חֲטָאוֹת. וְכֵן אִם
 10 עָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת בּוֹלֵם לְמַטָּה כֵּאלִילוֹ הָיוּ כּוֹלֵן חֲטָאוֹת, וְכֵן אִם
 11 וּמְחַצֵּה פְסוּלֵי, שֶׁהָרִי הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת רַק מִחֲצָה חֲטָאוֹת, וְנִפְסַל
 12 הַמִּחֲצָה הַשְּׁנִי שֶׁהָיָה דִּינּוֹ לְהַקְרִיב לְמַעַלְהָ לְעוֹלוֹת. וְעַל כֵּן עַל כָּל
 13 אַחַת לְהִבְיָא שׁוֹב אֶת הָעוֹלוֹת שֶׁהָיָה עֲלֶיהָ לְהַקְרִיב.
 14 עָשָׂה הַכֹּהֵן הַצִּיִּים לְמַעַלְהָ וְהַצִּיִּים לְמַטָּה, יֵשׁ לְחַשׁוֹשׁ שֶׁאֵת שְׁקִיבָה
 15 לְמַעַלְהָ מְחַצֵּה מִמֶּנּוּ בְּשָׂר וּמְחַצֵּה מִמֶּנּוּ פְסוּלֵי, וְכֵן אֵת שְׁקִיבָה לְמַטָּה
 16 מְחַצֵּה בְּשָׂר וּמְחַצֵּה פְסוּלֵי. כְּגוֹן שֶׁנִּתְעַרְבוּ קָן לְזוֹ וְקָן לְזוֹ, שֶׁהָיוּ אַרְבַּע
 17 פְּרִידִים, וְעָשָׂה שְׁתֵּים לְמַעַלְהָ וְשְׁתֵּים לְמַטָּה, וְאִין יָדוּעַ אִם עָשָׂה מִכָּל
 18 קָן אַחַת לְמַעַלְהָ וְאֶחָת לְמַטָּה כְּדִינָן וְכוּלָן כְּשֵׁרוֹת, או שֶׁעָשָׂה קָן
 19 שְׁלִימָה לְמַעַלְהָ כְּעוֹלוֹת וְקָן שְׁלִימָה לְמַטָּה כְּחֲטָאוֹת, וְנִפְסַלָה מִחֲצִית
 20 מִכָּל קָן, שֶׁהָרִי עָשָׂה שְׁתֵּי עוֹלוֹת לְזוֹ וְשְׁתֵּי חֲטָאוֹת לְזוֹ בַּמְקוֹם לַעֲשׂוֹת
 21 חֲטָאוֹת וְעוֹלָה לְכָל אַחַת, וְנִפְסַלָה הָעוֹלָה הַשְּׁנִיָּה וְהַחֲטָאוֹת הַשְּׁנִיָּה. וְכֵן
 22 בְּאִפּוּן שֶׁהָיוּ שְׁתֵּי קִינֵין לְזוֹ וְשְׁתֵּי קִינֵין לְזוֹ, אַרְבַּע פְּרִידִים לְכָל אַחַת,
 23 יֵשׁ לְחַשׁוֹשׁ שֶׁעָשָׂה אַרְבַּע שֶׁל זֶה לְמַעַלְהָ וְאַרְבַּע שֶׁל זֶה לְמַטָּה, וְכִשֵּׁר
 24 מִכָּל הַשְּׁמוּנָה רַק מִחֲצָה, שֶׁהָיוּ שְׁתֵּי עוֹלוֹת מִהַקְרִיב לְמַעַלְהָ וְשְׁתֵּי
 25 חֲטָאוֹת מִהַקְרִיב לְמַטָּה, וְנִפְסַלּוּ אַרְבַּע הָאֲחֵרוֹת.

משנה ב

26 דינן של קיני נשים שנתערבו, ומניינן אינו שוה, שהוקרבו כולן;
 27 נתערבו קינים של כמה נשים שאין מניינן שוה, כגון קן אחת לזו
 28 ושתים לזו, או אחת לזו ושלש לזו, או אחת לזו ועשר לזו, או אחת
 29 לזו ומאה לזו, או שתיים לזו ושלש לזו, או שתיים לזו ועשר לזו, וכל
 30 כיוצא בזה, אם עָשָׂה אֶת בּוֹלֵם לְמַעַלְהָ כֵּאלִילוֹ הָיוּ כּוֹלֵן עוֹלוֹת,
 31 מְחַצֵּה מִכָּל הַקִּינִים בְּשָׂר וּמְחַצֵּה שְׁנֵי פְסוּלֵי, שֶׁהָרִי הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת
 32 מִדֶּן מִחֲצָה עוֹלוֹת וְלִהְיוֹת בְּמִזְבֵּחַ לְמַעַלְהָ וּמִחֲצָה חֲטָאוֹת וְלִהְיוֹת
 33 לְמַטָּה, וְכִיּוֹן שֶׁעָשָׂה אֶת כּוֹלֵן עוֹלוֹת נִפְסַל מִחֲצָה מִכָּל קָן וְקָן שֶׁהָיָה
 34 דִּינּוֹ לְהִיּוֹת חֲטָאוֹת וְלִהְיוֹת לְמַטָּה. וְעַל כֵּן עַל כָּל אַחַת לְהִבְיָא שׁוֹב
 35 אֶת הַחֲטָאוֹת שֶׁהָיָה עֲלֶיהָ לְהַקְרִיב. וְכְּגוֹן שֶׁבַעֲלַת הֵקֵן הָאֶחָת תְּבִיא
 36 חֲטָאוֹת אַחַת, וּבַעֲלַת שְׁתֵּי הַקִּינִים תְּבִיא שְׁתֵּי חֲטָאוֹת, וּבַעֲלַת שְׁלֹשׁ
 37 הַקִּינִים תְּבִיא שְׁלֹשׁ חֲטָאוֹת. וְכֵן אִם עָשָׂה אֶת בּוֹלֵן לְמַטָּה כֵּאלִילוֹ הָיוּ
 38 כּוֹלֵן חֲטָאוֹת, מְחַצֵּה בְּשָׂר וּמְחַצֵּה פְסוּלֵי, שֶׁהָרִי הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת רַק
 39 מִחֲצָה חֲטָאוֹת, וְנִפְסַל הַמִּחֲצָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁהָיָה דִּינּוֹ לְהַקְרִיב עוֹלוֹת. וְעַל
 40 כֵּן עַל כָּל אַחַת לְהִבְיָא שׁוֹב אֶת הָעוֹלוֹת שֶׁהָיָה עֲלֶיהָ לְהַקְרִיב.
 41 בְּאִפּוּסִים אִילוֹ נִפְסַלּוּ כָּל הָעוֹלוֹת (בְּאִפּוּן שֶׁעָשָׂה הַכֹּל לְמַטָּה) או כָּל
 42 הַחֲטָאוֹת (בְּאִפּוּן שֶׁעָשָׂה הַכֹּל לְמַעַלְהָ). וְעַל כָּל אַחַת לְחַזוֹר וְלִהְיָא
 43 אֶת עוֹלוֹתֶיהָ או אֶת חֲטָאוֹתֶיהָ.
 44 עָשָׂה הַצִּיִּהָ שֶׁל כְּמוֹת הַקִּינִים לְמַעַלְהָ וְהַצִּיִּהָ לְמַטָּה, הַדִּין הוּא שֶׁמִּכָּל
 45 הַתְּעַרְבוֹת מִסְפַּר פְּרִידִים כְּמִנְיֵן הֵקֵן הַמְּרוּבָּה וְהַגְּדוּלָה בְּשָׂר בּוּדָא,
 46 וְהַשָּׂר פְּסוּל מִסְפַּק. כְּגוֹן, שֶׁאִם נִתְעַרְבוּ אַחַת לְזוֹ וְשְׁתֵּים לְזוֹ כְּשֵׁרוֹת
 47 שְׁתֵּי קִינִים, וְאִם נִתְעַרְבוּ אַחַת לְזוֹ וְשְׁלֹשׁ לְזוֹ או שְׁתֵּים לְזוֹ וְשְׁלֹשׁ לְזוֹ
 48 כְּשֵׁרוֹת שְׁלֹשׁ קִינִים, וְאִם נִתְעַרְבוּ אַחַת לְזוֹ וְעֶשֶׂר לְזוֹ כְּשֵׁרוֹת עֶשֶׂר
 49 קִינִים, וְכֵן כָּל כִּיּוּצָא בּוּדָה. וְכְּגוֹן בְּאִפּוּן שֶׁנִּתְעַרְבוּ אַחַת לְזוֹ וְשְׁתֵּים לְזוֹ,
 50 וְדֵין שֶׁשׁ פְּרִידִים, וְעָשָׂה הַכֹּהֵן שְׁלֹשׁ לְמַעַלְהָ וְשְׁלֹשׁ לְמַטָּה, שֶׁהָאִפּוּן
 51 הַמְּקוּלְקַל בְּיֹתֵר הוּא שֶׁעָשָׂה קִינִים שְׁלִימוֹת בְּצַד אַחַד, דְּהֵינּוּ שֶׁעָשָׂה
 52 מִשַּׁל בַּעֲלַת הֵקֵן הָאֶחָת שְׁתֵּי פְּרִידִים לְמַעַלְהָ וּמִשַּׁל בַּעֲלַת שְׁתֵּי
 53 הַקִּינִים פְּרִידָה אַחַת לְמַעַלְהָ (וְהָיָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁקָּרְבָה שָׁם) וְעוֹד שְׁתֵּי
 54 לְמַטָּה. בְּאִפּוּן זֶה כְּמִדָּה פְּרִידָה אַחַת לְעוֹלָה מִשַּׁל בַּעֲלַת הֵקֵן הָאֶחָת
 55 וְנִפְסַלָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁהָיָה חֲטָאוֹת וְקָרְבָה לְמַעַלְהָ כְּעוֹלָה, וְכֵן כְּשֵׁרוֹת
 56 שְׁלֹשׁ פְּרִידִים מִשַּׁל בַּעֲלַת שְׁתֵּי הַקִּינִים, שֶׁהָרִי הָיָה עֲלֵיו לַעֲשׂוֹת מִמֶּנָּה
 57

58 שתי עולות ושתי חטאות ועשה עולה אחת ושלוש חטאות, וכשרות
 59 העולה ושתי החטאות ונפסלה חטאת אחת. נמצא שמכל הקינים
 60 כשרות שתי עולות ושתי חטאות, והרי זה כשתי קינים, שזוהו המנין
 61 המרובה ו-הגדול, כלומר, מניינה של בעלת שתי הקינים.
 62 ההסבר הוא, שלעולם האופן המקולקל ביותר בתערובת קינים, הוא
 63 כאשר נעשו קינים שלימות בצד אחד, ואף באופן זה לא נפסל מדן
 64 יותר ממחצית. כאשר מנין קיני הנשים אינו שוה ולאחת יש יותר
 65 ממחצה, אי אפשר שלבעלת המרובה יקרב בצד אחד בלבד, אלא
 66 קרב לה גם למעלה וגם למטה. באופן שלאחת קרב רק בצד אחד
 67 ולאחרת בשני הצדדים, כל מה שקרב לאחרת בצד אחד ויש כנגדו
 68 בצד השני, כשר לגמרי, שהן קינים שלימות שנעשו כדין למעלה
 69 ולמטה. ומן השאר, ממה שיש לכל אחת רק בצד אחד, כשר לעולם
 70 המחצה. ונמצא שממה שיש לבעלת המרובה יתר על בעלת המועט
 71 כשר כולו, וממה שאינו יתר כשר מחצה, וכנגד המחצה הפסול כשר
 72 מחצה של בעלת המועט, וכל אלו הם כמנין הפרידים של בעלת
 73 המרובה.

74 זֶה הַבְּלָל, כָּל מְקוֹם – כָּל תְּעַרְבוֹת שֶׁאֵתָּה יָכוֹל לְחַלּוֹק אֶת הַקִּינִים
 75 לְשְׁנֵי חֲלָקִים שׁוֹיִם בְּאִפּוּן כּוּזָה שְׁלֹא יִהְיוּ קִינִים מִשַּׁל אִשָּׁה אַחַת בֵּין
 76 לְמַעַלְהָ בֵּין לְמַטָּה וְגַם לְמַעַלְהָ וְגַם לְמַטָּה, מְחַצֵּה מִהַפְּרִידִים בְּשָׂר
 77 וּמְחַצֵּה פְסוּלֵי, שְׁכִיּוֹן שֶׁיִּתְכַּן שָׁאִין לְשׁוֹם אִשָּׁה בְּשְׁנֵי הַצְּדִידִים וְכָל
 78 קִינִיהָ שֶׁל אִשָּׁה אַחַת קָרְבָה לְמַעַלְהָ וְכָל קִינִיהָ שֶׁל אִשָּׁה אַחֶרֶת
 79 קָרְבָה לְמַטָּה, יֵשׁ לְחַשׁוֹשׁ שֶׁאִבָּן כֶּךָ אִירַע, וּמִהַקְרִיב לְמַעַלְהָ נִפְסַל
 80 הַחֲטָאוֹת (שֶׁהָיוּ מִחֲצָה) וּמִהַקְרִיב לְמַטָּה נִפְסַלּוּ הָעוֹלוֹת (שֶׁהָיוּ מִחֲצָה).
 81 וְכָל מְקוֹם שֶׁאִין אֵתָּה יָכוֹל לְחַלּוֹק אֶת הַקִּינִים עַד שֶׁהָיוּ מִשַּׁל אִשָּׁה
 82 אַחַת בֵּין לְמַעַלְהָ בֵּין לְמַטָּה, אִלָּא תִּמְצָא מְקִינִיהָ שֶׁל אַחַת בֵּין לְמַעַלְהָ
 83 וּבֵין לְמַטָּה, הַדִּין הוּא שֶׁמִּכָּל הַתְּעַרְבוֹת מִסְפַּר פְּרִידִים כְּמִנְיֵן הֵקֵן
 84 הַמְּרוּבָּה (–הַגְּדוּלָה) בְּשָׂר בּוּדָא, וְהַשָּׂר פְּסוּל מִסְפַּק, וּבְמִבּוּדָא
 85 לְמַעַלְהָ, שֶׁמִּלְבַּד שֵׁשׁ לְהַכְשִׁיר מִחֲצִית מִהַקְרִיב לְמַטָּה וּמִחֲצִית
 86 מִהַקְרִיב לְמַעַלְהָ, עוֹד כְּשֵׁרוֹת לְבַעֲלַת הַמְּרוּבָּה כְּמִדָּה קִינִים שְׁלִימוֹת,
 87 שֶׁהָרִי קָרְבָה לַה בְּשְׁנֵי הַצְּדִידִים, וְעוֹלָה מִנְיֵן כָּל הַפְּרִידִים הַכְּשֵׁרוֹת
 88 כְּמִנְיֵן הַפְּרִידִים שֶׁל בַּעֲלַת הֵקֵן הַמְּרוּבָּה.

משנה ג

89 דינן של חטאת ועולה מפורשות שהוקרבו כשהן מעורבות: חטאת
 90 לזו ועולה לזו, שנתערבו, ולא נמלך הכהן אלא עָשָׂה אֶת בּוֹלֵן
 91 לְמַעַלְהָ כֵּאלִילוֹ שֶׁתִּיהֶן עוֹלוֹת, מְחַצֵּה מִן הֵקֵן בְּשָׂר וּמְחַצֵּה מִמֶּנָּה
 92 פְסוּלֵי, שְׁאוֹתָה פְּרִידָה שֶׁהָיָה חֲטָאוֹת נִפְסַלָה לְמַעַלְהָ, וְעַל בַּעֲלַת
 93 הַחֲטָאוֹת לְהִבְיָא חֲטָאוֹת אַחֶרֶת. עָשָׂה אֶת בּוֹלֵן לְמַטָּה כֵּאלִילוֹ שֶׁתִּיהֶן
 94 חֲטָאוֹת, מְחַצֵּה בְּשָׂר וּמְחַצֵּה פְסוּלֵי, שְׁאוֹתָה פְּרִידָה שֶׁהָיָה עוֹלָה
 95 נִפְסַלָה לְמַטָּה, וְעַל בַּעֲלַת הָעוֹלָה לְהִבְיָא עוֹלָה אַחֶרֶת. הַצִּיִּהָ לְמַעַלְהָ
 96 וְהַצִּיִּהָ לְמַטָּה, דְּהֵינּוּ שֶׁעָשָׂה פְּרִידָה אַחַת לְמַעַלְהָ וּפְרִידָה אַחַת
 97 לְמַטָּה, שְׁתִּיהֶן פְּסוּלוֹת, שְׁאִין אוֹמֵר שְׁמָא אִירַע שֶׁהַפְּרִידָה שֶׁהָיָה
 98 חֲטָאוֹת קָרְבָה לְמַעַלְהָ וְנִפְסַלָה, (וְהַפְּרִידָה שֶׁהָיָה עוֹלָה קָרְבָה לְמַטָּה)
 99 וְאִף הָיָה נִפְסַלָה, וְעַל שֶׁתִּיהֶן לְהִבְיָא קָרְבּוֹת אַחֵרִים תְּחַתִּיחֶן.

משנה ד

100 דינן של קינים סתומה ומפורשת שהוקרבו כשהן מעורבות: שתי נשים
 101 שלקחו יחד שלש קינים, בהראשונה קבעו שפרידה אחת היא חטאת
 102 לאחת מדן והפרידה השנייה עולה לחברתה, את הקן השנייה
 103 השאירו כתומה, שלא פרשו מי החטאת ומי העולה, והשלישית
 104 מפורשת, שפרשו בעת לקיחתה שפרידה זו חטאת ופרידה זו עולה,
 105 אולם לא קבעו את שמות הבעלים למי החטאת ולמי העולה, ונמצא
 106 שיש כאן שתי עולות ושתי חטאות מפורשות ועוד קן סתומה, והיה
 107 לכהן להקריב את העולות למעלה ואת החטאות למטה, ובקן
 108 הסתומה להקריב אחת למעלה כעולה ואחת למטה כחטאת, אולם
 109 טעה וסבר שכולן עולות ועָשָׂה אֶת בּוֹלֵן לְמַעַלְהָ, מְחַצֵּה מִהַמְּעוֹפּוֹת
 110 שֶׁהִבְיָאוּ, דְּהֵינּוּ שְׁתֵּי הָעוֹלוֹת הַמְּפּוֹרְשׁוֹת וּפְרִידָה אַחַת מִן הֵקֵן
 111 הַסְּתוּמָה, בְּשָׂר, וּמְחַצֵּה אַחַר, דְּהֵינּוּ שְׁתֵּי הַחֲטָאוֹת וְהַפְּרִידָה הַשְּׁנִיָּה
 112

המשך ביאור למס' קנים ליום רביעי עמ' א

1 שבקן הסתומה, פָּסוּל, לפי שנעשו למעלה שלא כדין, ועליהן
2 להביא שוב את החטאות שהיו מחוייבות בהן.
3 ואם טעה וסבר שהן חטאות ועשה את בּוֹלֵן לְמִטָּן, מְחַצֵּה מֵהַעוֹפּוֹת
4 שהביאו, דהיינו שתי החטאות המפורשות ופרידה אחת מן הקן
5 הסתומה, כְּשֶׁר, וּמְחַצֵּה אַחַר, דהיינו שתי העולות והפרידה השניה
6 שבקן הסתומה, פָּסוּל, לפי שנעשו למטה שלא כדין, ועליהן להביא
7 שוב את העולות שהיו מחוייבות בהן.
8 ואם חָצִייה של כמות הקינים עשה לְמַעַל וְחָצִייה אַחַר לְמִטָּן,
9 שמכל קן וקן עשה פרידה אחת למעלה ופרידה אחת למטה בלא
10 להבחין אם אותה אחת שעשאה למעלה היא עולה ואותה אחת
11 שעשאה למטה היא חטאת, אִין כְּשֶׁר מְכּוּלֵן, אֵלֶּא הַקֵּן הַסְּתוּמָה,
12 שהמפורשות שאחת מכל קן שבהן היא עולה והאחרת חטאת,
13 נפסלו, שיתכן שהקריב את העולה למטה ואת החטאת למעלה, ורק
14 הקן הסתומה כשרה, שאיזו מהפרידים שעשאה למעלה ואיזו
15 שעשאה למטה, כשרות, אלא שאין יודעים למי עלתה העולה ולמי
16 עלתה החטאת, וְעַל כֵּן הִיא מְתַחַלְקֵת בִּינֵיהֶן, ויקחו קן נוספת ויתנו
17 ויאמרו, אם העולה קרבה לי והחטאת לך, תקרב עתה החטאת עבורי
18 והעולה עבורך, ואם החטאת קרבה לי והעולה לך, תקרב עתה

19 העולה עבורי והחטאת עבורך. ועליהן להביא עוד ארבע פרידים,
20 שתיים עבור הקן הראשונה, עולה לזו וחטאת לזו, ושתיים עבור הקן
21 השלישית (המפורשת).

משנה ה

22
23 דינן של חטאות וקיני חובה שהוקרבו כשהן מעורבות: פרידים
24 מפורשות לחטאות שנתערבו פְּקִיני חוֹבָה סתומות, ומנין החטאות
25 הוא כמנין הפרידים שבקיני החובה, כגון שנתערבו שתי חטאות בקן
26 אחת או ארבע חטאות בשתי קינים, ועשאן הכהן מחצה למעלה
27 ומחצה למטה, אִין כְּשֶׁר מְכּוּלֵן אֵלֶּא כְּמִנֵּן הַחַטָּאוֹת שֶׁבְּקֵן
28 החוֹבָה, שאם נתערבו שתי חטאות בקן אחת כשרה מכל התערבות
29 רק חטאת אחת, ואם נתערבו ארבע חטאות בשתי קינים כשרות רק
30 שתי חטאות, וכן הלאה. שכיון שמנין החטאות שזה למנין הפרידים
31 שבקן החובה ועשה מחצה למעלה ומחצה למטה, יתכן שעשה את
32 כל החטאות למעלה ואת כל קן החובה למטה, ובאופן זה נפסלו כל
33 החטאות שנעשו למעלה, וכן נפסלו מקן החובה שלמטה כל העולות
34 שבה, ואין כשרות אלא החטאות שבקן החובה.

1 להביא קן נוסף, וטעויות שונות שיתכן שייעשו בקרבנות אלו, כאשר
 2 חובותיה גדלים והולכים בעקבות אותן טעויות: **הַאִשָּׁה שְׂאֵמְרָה הָרִי**
 3 **עָלִי** להביא קן - שני עופות, **כְּשֵׁאלֶד בֶּן זִכְרִי**, וקן זה קן נדבה הוא
 4 שהוא שתי עולות, אם אכן יִלְדָה בֶּן זִכְרִי, הרי היא **מִבֵּיאתָ שְׁתֵּי**
 5 **קָנִים**, אחת לַנְּדָרָה, והוא שתי עולות כאמור, ואחת לַחֹבֶתָהּ, שכל
 6 יולדת חייבת להביא קן על לידתה, ובקן זה האחד חטאת והאחד
 7 עולה. **נִתְּנָתָן לַבְּתוּלָהּ, הִכְהֵן צְרִיבָה לְעֵשׂוֹת שְׁלֹשׁ פְּרִידִין מִלְּמַעְלָה, לפי**
 8 **שֶׁשֶׁלַשׁ מֵהֶן הֵן עֹלוֹת, שתיים לנדרה ואחת לחובתה, ופרידה אחת**
 9 **מִלְּמַטָּה, לפי שהיא חטאת הבאה לחובתה.**
 10 כאשר טעה הכהן בהקרבתן של הקנים, יש בכך כמה וכמה חילוקי
 11 דינים: א. אם לא עָשָׂה בֶּן הַכֹּהֵן, להקריב שלש למעלה ואחת למטה,
 12 אֵלֶּא שְׁתֵּים מִהֶן הַקְּרִיב מִלְּמַעְלָה וְשְׁתֵּים מִהֶן מִלְּמַטָּה, לפי שחשב
 13 ששתי קני חובה הן, וכגון שסבר שילדה בהיותה זבה, שנתחייבה קן
 14 לזיבתה וקן ללידתה ובשתייהן פרידה אחת חטאת והאחרת עולה,
 15 וְלֹא נִמְלָךְ בָּהּ לְשֵׁאוֹל הָאֵם כֵּן הוּא כְּפִי מַחֲשַׁבְתָּהּ, ונמצא שעשה
 16 חטאת אחת תחת עולה, שהיה עליה להביא שלש עולות וחטאת
 17 אחת והוא עשה שתי עולות ושתי חטאות, וחסרה לה עולה אחת,
 18 ועל כן צְרִיבָה לְהִבְיֵא עוֹד פְּרִידָה אַחַת וְיִקְרִיבָנָה מִלְּמַעְלָה לְקָרְבַּן
 19 עולה החסר לה. וכל זה כאשר שתי הקנים שהביאה היו מִמִּין אֶחָד,
 20 ששתייהן תורים או שתייהן בני יונה, ועל כן תביא עוד פרידה לקרבן
 21 עולה מהמין שהביאה מקודם.
 22 ב. ואם שתי הקנים שהביאה היו מִשְׁנֵי מִיָּנִין, שאחת תורים והאחרת
 23 בני יונה, והקריב מכל מין אחת למעלה ואחת למטה, ואין ידוע איזו
 24 קן קרבה אחרונה, תְּבִיאָה עוֹד שְׁתֵּים -שתי פרידים, אחת תור
 25 והאחרת בן יונה. טעם הדבר הוא, משום ששנינו לעיל (פ"ב מ"ה)
 26 שאין מביאים תור כנגד בן יונה ולא בן יונה כנגד תור, דהיינו שקן
 27 צריכה להיות ממין אחד ולא משנים, וכיון שהביאה שתי קנים משני
 28 מינים, והקן שהקריב הכהן ראשונה ועשה בה אחד למעלה ואחד
 29 למטה עלתה לחובתה, והקן האחרת באה לנדרה ונפסלה בה
 30 הפרידה שהקריב למטה עלה להביא פרידה אחרת לעולה, הרי
 31 שאם היה הקן השני קן של תורים, נפסל תור ועליה להביא תור אחר
 32 לעולה, ואם היה קן של בני יונה נפסל בן יונה ועליה להביא בן יונה
 33 אחר. מפני הספק עליה להביא תור ובן יונה.
 34 ג. ואם כאשר נדרה להביא קן, פְּרָשָׁה נְדָרָה שתביאנו ממין מסויים,
 35 מתורים או מבני יונה, ואינה זוכרת איזה מין פירשה, הרי מחמת
 36 הספק היתה מחוייבת להביא לנדרה משני המינים, ועל כן היה עליה
 37 להביא שלש קנים, אחת לחובתה ושתיים לנדרה, לחובתה מאיזה
 38 מין שתרצה, ולנדרה קן של תורים וקן של בני יונה, וכיון שלא עשתה
 39 כן אלא הביאה לנדרה מין אחד, וכאמור לעיל נפסלה פרידה אחת
 40 בקן של נדרה שהיה על הכהן לעשותה עולה ועשאה חטאת, באופן
 41 זה היא צְרִיבָה לְהִבְיֵא עוֹד שְׁלֹשׁ פְּרִידִין, פרידה אחת לעולה מהמין
 42 שהביאה, והיא באה תחת זו שנפסלה, ועוד שני פרידים מהמין השני
 43 מפני הספק איזה מין התחייבה. וכל זה כאשר שתי הקנים שהביאה
 44 היו מִמִּין אֶחָד, ששתייהן היו של תורים או שתייהן היו של בני יונה,
 45 שעל כן תביא עוד פרידה לקרבן עולה מהמין שהביאה מקודם,
 46 שנפסלה בו פרידה אחת. וכגון, שמלכתחילה הביאה שתי קנים של
 47 תורים, אחת לחובתה ואחת לנדרה, והרי היא חייבת מספק עוד קן
 48 של בני יונה לנדרה, ועשה הכהן מכל קן שהביאה אחד למעלה
 49 ואחד למטה, ונפסל תור מקן נדרה משום שנעשה כחטאת ולא
 50 כעולה, עליה להביא עוד תור ושני בני יונה, תור תחת התור שנפסל
 51 ושני בני יונה מפני הספק שמא נדרה להביא בני יונה דווקא.
 52 ד. ואם שתי הקנים שהביאה לחובתה ולנדרה היו מִשְׁנֵי מִיָּנִין,
 53 שאחת היא של תורים והאחרת של בני יונה, ואין ידוע איזו קן קרבה
 54 ראשונה ואיזו קרבה שניה, תְּבִיאָה עוֹד אֶרְבַּע פְּרִידִים, שתי תורים
 55 ושני בני יונה, וכולן לקרבנות עולה. טעם הדבר הוא שכיון שאין ידוע
 56 איזו קן קרבה לנדרה, אם קן התורים או קן בני היונה, אין ידוע מה
 57 עליה להשלים עבור מה שנפסל, אם תור או בן יונה, וכן אין ידוע אם
 58 הקריבה לנדרה תורים ומספק היא חייבת לנדרה עוד קן של בני יונה,
 59 או שהקריבה לנדרה בני יונה ומספק היא חייבת לנדרה עוד קן של
 תורים, ואינה יוצאת מידי ספקות אלו עד שתביא שתי קנים, קן
 המשך בעמוד קנח

1 ואם היו הפרידים שבקיני החוֹבָה הסתומות פי שְׁנַיִם בְּחִטָּאת
 2 שנתערבה בהן, כגון שנתערבו שתי פרידים המפורשות לחטאות
 3 בשתי קנים [שהן ארבע פרידים] סתומות, שבסך הכל הן שש פרידים
 4 [ארבע חטאות ושתי עולות], ואם היה הכהן נמלך, היה מקריב שתי
 5 פרידים מקיני החובה למטה לחטאת ושתי פרידים האחרות למעלה
 6 לעולה, ואת שתי הפרידים המפורשות לחטאת היה עושה למטה,
 7 והוא לא נמלך, אלא עשה את הכל מחצה למעלה ומחצה למטה,
 8 הדין הוא, שֶׁמִּחְצָה מִכֹּל הַפְּרִידִים כְּשֶׁר וּמִחְצָה שְׁנֵי פְּסוּלִים. כי יש
 9 לחשוש שעשה למעלה את שתי החטאות המפורשות ועוד אחת
 10 מהסתומות, ושלש הפרידים האחרות מהן עשה למטה, ונמצא
 11 שעשה מקיני החובה הסתומות עולה אחת ושלש חטאות במקום
 12 שתי עולות ושתי חטאות, ונפסלה בהן חטאת אחת, וכן נפסלו שתי
 13 החטאות שנעשו למעלה. באופן זה כשרות מהתערובת שתי חטאות
 14 ועולה אחת, שהן שלש פרידים, והן מחצה מכמות כל הפרידים.
 15 וכיוצא בזה בכל כמות שהיא, כאשר מנין הפרידים שבקינים
 16 הסתומות כפול ממנין החטאות שנתערבו בהן.
 17 ואם היו הפרידים שהן לחִטָּאת פי שְׁנַיִם בְּפְרִידִים שבקיני החוֹבָה
 18 הסתומות בהן נתערבו, כגון שנתערבו ארבע פרידים מפורשות
 19 לחטאות בקן סתומה אחת [שבה שתי פרידים], שבסך הכל הן שש
 20 פרידים [חמש חטאות ועולה אחת], ואם היה הכהן נמלך, היה מקריב
 21 מהן הסתומה אחת למעלה ואחת למטה ואת ארבע הפרידים
 22 המפורשות לחטאת היה מקריב למטה, והוא לא נמלך אלא עשה
 23 הכל מחצה למעלה ומחצה למטה, הדין הוא, שכפי הַמְּנִין של
 24 הפרידים שֶׁבְּקִינֵי הַחוֹבָה, כְּשֶׁר. כי יש לחשוש שעשה למעלה שלש
 25 מן החטאות, ולמטה עשה את החטאת הרביעית ואת הקן הסתומה,
 26 ונפסלו כל שלש החטאות שקרבו למעלה, וכן נפסלה העולה שבקן
 27 הסתומה שנעשתה למטה ולא למעלה. אבל שתי חטאות כשרות, זו
 28 מהקן הסתומה שנעשתה למטה, זו מארבע החטאות שנעשתה
 29 למטה, והן כמנין הפרידים שבקן החובה. וכיוצא בזה בכל כמות
 30 שהיא, כאשר מנין החטאות שנתערבו בקינים הסתומות כפול ממנין
 31 הפרידים שבקינים.
 32 המשנה מבארת שדין זה הוא גם בעולות וקני חובה שהוקרבו כשהן
 33 מעורבות: וְכֵן פְּרִידִים הַמְּפֹרְשׁוֹת לְעוֹלָה שְׁנֵי עֲרֻבָה בְּקָן חוֹבָה
 34 סתומה, ומנין העולות הוא כמנין הפרידים שבקיני החובה, כגון
 35 שנתערבו שתי עולות בקן אחת או ארבע עולות בשתי קנים, ועשאן
 36 הכהן מחצה למעלה ומחצה למטה, אִין כְּשֶׁר מִהַתְּעֹרֶבֶת אֵלֶּא
 37 כְּמִנְיַן הָעוֹלוֹת שֶׁבְּקָן הַחוֹבָה, שאם נתערבו שתי עולות בקן אחת
 38 כשירה מכל התערובת רק עולה אחת, ואם נתערבו ארבע עולות
 39 בשתי קנים כשרות רק שתי עולות, וכן הלאה. ואם היו הפרידים
 40 שבקיני החוֹבָה הסתומות פי שְׁנַיִם בְּעוֹלָה שנתערבה בה, כגון
 41 שנתערבו שתי פרידים המפורשות לעולה בשתי קנים [שהן ארבע
 42 פרידים], שבסך הכל הן שש פרידים, ארבע מהן עולות ושתיים חטאת.
 43 ועשה הכהן את הכל מחצה למעלה ומחצה למטה, מִחְצָה מִכֹּל
 44 הפרידים כְּשֶׁר וּמִחְצָה שְׁנֵי פְּסוּלִים, וכגון באופן האמור, כשרות
 45 מהתערובת שתי עולות וחטאת אחת, שהן מחצה מכמות כל
 46 הפרידים. וכיוצא בזה בכל כמות שהיא, כאשר מנין הפרידים
 47 שבקינים הסתומות כפול ממנין העולות שנתערבו בהן. ואם היו
 48 הפרידים שהן לעוֹלָה פי שְׁנַיִם בְּפְרִידִים שבקיני החוֹבָה הסתומות
 49 בהן נתערבו, כגון שנתערבו ארבע פרידים מפורשות לעולות בקן
 50 סתומה אחת [שבה שתי פרידים], שבסך הכל הן שש פרידים, חמש
 51 מהן עולות ואחת מהן חטאת, ועשה הכהן את הכל מחצה למעלה
 52 ומחצה למטה, הדין הוא, שכפי הַמְּנִין של הפרידים שֶׁבְּקִינֵי הַחוֹבָה
 53 כְּשֶׁר, וכגון באופן האמור, כשרות מהתערובת שתי עולות, כמנין
 54 הפרידים שבקן החובה. וכיוצא בזה בכל כמות שהיא, כאשר מנין
 55 העולות המפורשות שנתערבו בקינים הסתומות כפול ממנין הפרידים
 56 שבקן. הכל כפי שנתפרש לעיל לגבי חטאות שנתערבו בקינים
 57 סתומות, שכאמור שם לגבי חטאות, כן הוא כאן לגבי עולות.

18 שמתחילה היתה מחוייבת ארבע פרידים בלבד, ועתה מפני כל
19 הספיקות מוטל עליה להביא עוד ועוד, עד שלבן עזאי עליה להוסיף
20 ולהביא שמונה פרידים נוספות.
21 אגב המשל שהביאה המשנה, אודות האיל המשמייע קולות במותו
22 יותר מאשר בחייו, מביאה המשנה ענין דומה אצל זקני תלמידי
23 חכמים, שדווקא בעת זקנותם והחלשות גופם, מוסיפים חכמה: רבי
24 שמעון בן עקשיא אומר, זקני עם הארץ כל זמן שהם זקנים
25 דעתן מיטפפת (מתערבבת ומתבלבלת) עליהם, שנאמר (איוב יב
26 כ) 'מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח', הרי שניטלת החכמה
27 מן הזקנים שאינם תלמידי חכמים, אבל זקני תורה אינן כן, אלא
28 כל זמן שהם זקנים דעתם מתישבת עליהם, שנאמר (איוב יב)
29 'בישישים חכמה ואורך ימים תבונה', הרי שהישישים מתברכים
30 בחכמה ובתבונה שהם קונים באריכות ימיהם.

הדרן עלך כמה דברים
וסליקא לה מסכת קנים

31
32

1 המשנה מביאה דעה החולקת על הדין האחרון: בן עזאי אומר, עליה
2 להביא שתי חטאות, תור וכן יונה. דעתו היא שמין הקן נקבע לא על
3 פי החטאת, כדעת חכמים, אלא על פי הראשון שקרב, ויש לחשוש
4 שמא קרבה עולת חובתה ממין אחר והיא כשירה, ונתחייבה בחטאת
5 מאותו מין, ועל כן עליה להביא שתי חטאות משני המינים.
6 המשנה מסיימת במשל דומה שבו ממעט נעשה הרבה, כשם שנוכחנו
7 באופן המתואר לעיל שהגיעה האשה מחיוב קטן לידי חיוב כפול:
8 אמר רבי יהושע, זהו שאמרו אודות האיל, שבשהוא חי קולו אהה,
9 ואילו כשהוא מת קולו שבעה, דהיינו שיש בו שבעה קולות.
10 מבארת המשנה את דבריה, כיצד קולו שבעה, משתי קרניו עושים
11 לשתי הצוצרות, משתי שוקיו עושים לשני חללים, עורו משמש
12 לתוף, מעיו לנבלים, בני מעיו לכנורות.
13 המשנה מביאה דעה הסוברת כי קולו שמונה: ויש אומרים, אף
14 צמרו לעשות תבלת, והיינו תכלת שבמעיל הכהן הגדול, ויש בו
15 פעמונים המשמיעים קולם, והוא קול שמיני הנעשה מהאיל.
16 כוננת המשנה בכל זה, שהרי זה דבר פלא שמשמת האיל מנן
17 קולותיו מתרבה ונעשה פי שבע מאשר בחייו, וכיוצא בדבר כאן,

המשך ביאור למס' קנים ליום רביעי עמ' ב

35 ו. ואם שתי הקנים שהביאה לחובתה ולנדרה היו משני מיניו,
36 שאחת תורים והאחרת בני יונה, ואין ידוע איזו קן קרבה ראשונה
37 לחובתה, תביא עוד שש פרידים, שלשה תורים ושלשה בני יונה.
38 טעם הדבר הוא, שכיון שעליה להביא את שתי הקנים הבאות
39 לנדרה יחד עם עולת חובתה, עליה להביא עולה זו מאותו מין שבאה
40 חטאת חובתה, וכיון שאינה יודעת מאיזה מין קרבה קן חובתה, אינה
41 יודעת איזו עולה להביא לחובתה עתה יחד עם הקנים הבאות
42 לנדרה, אם תור או בני יונה, ומספק עליה להביא את שניהם. נמצא
43 שעם שתי הקנים הבאות לנדרה, שתי תורים ושני בני יונה, עליה
44 להביא עוד תור וכן יונה לספק עולת חובתה (ואחד מהם נדרה
45 שהלא חייבת אחד בלבד), ובסך הכל ששה פרידים.
46 ז. ואם אשה זו, שנדרה קן ופירשה נדרה ואינה יודעת מה פירשה,
47 נתנתן (האשה נתנה את הקנים) לכהן, ואינה יודעת מה נתנה,
48 אם תורים או בני יונה או שקן אחת תורים וקן אחרת בני יונה, והלך
49 הכהן וקשה את הקנים והקריבן, ואין יודע מה קשה בהן, אם עשאן
50 כולן למעלה, כלומר שכולן עולות, או שעשאן כולן למטה, שכולן
51 חטאות, או מחצה עולות ומחצה חטאות, נמצא שמפני הספק אף ידי
52 חובתה לא יצאה, שמא עשה הכל חטאת ואין כאן עולה או שמא
53 עשה הכל עולה ואין כאן חטאת, על כן היא צריכה להביא עוד
54 פרידן ארבע לעולות לנדרה, שתי תורים ושני בני יונה, שמא נדרה
55 תורים או שמא נדרה בני יונה, ועוד שתיים לעולת חובתה, תור וכן
56 יונה, שמא בקן חובתה היתה החטאת כשירה ונתחייבה בעולת
57 חובתה מאותו מין, וכיון שאין ידוע איזה מין היה, עליה להביא תור
58 וכן יונה, ועוד חטאת אחת מאיזה מין שתרצה, שמא עשה הכל
59 למעלה ונמצא שלא הביאה חטאת כלל. ומה שיכולה היא להביאה
60 מכל מין שתרצה ואין אומרים שמא קרבה עולת חובתה מן המין
61 השני ונתחייבה להביא את החטאת מאותו מין, משום שמין הקן
62 נקבע בחטאת ולא בעולה. וכיון שנפסלה החטאת יכולה להביא את
63 החטאת מכל מין שתרצה, והעולה שהיא מאותו מין שבשתיים (תור
64 וכן יונה) שהיא מביאה לחובתה תעלה כבת זוגה, ואילו העולה
65 הראשונה נפסלת משום שאין לה בן זוג. והעולה מכל זה שהיא
66 צריכה להביא עוד שבעה פרידים, שלשה תורים ושלשה בני יונה
67 ועוד אחת מאיזה מין שתרצה.

1 תורים וקן בני יונה, ותתנה ותאמר, אם מלכתחילה נתחייבתי בתורים
2 לנדרה, וקרבה לנדרה קן התורים, ונפסל תור אחד, תור אחד משני
3 התורים הללו יהיה תחתיו והתור השני הוא נדרה, ואם קרבו לנדרה
4 בני היונה (ונתחייבתי בתורים כאמור) יהיו לנדרה שתי התורים, ובין
5 כן ובין כך שני בני היונה יהיו לנדרה, ואם מלכתחילה נתחייבתי בבני
6 יונה לנדרה, וקרבה לנדרה קן בני היונה, ונפסל בן יונה אחד, בן יונה
7 אחד משני בני היונה הללו יהיה תחתיו ובן היונה השני הוא נדרה,
8 ואם קרבו לנדרה התורים (ונתחייבתי לנדרה בבני יונה השני הוא נדרה,
9 לנדרה שני בני היונה, ובין כך ובין כך שתי התורים יהיו לנדרה.
10 ה. ואם גם קבעה נדרה להביאנו עם חובתה, דהיינו שאמרה 'הרי
11 עלי קן להביאנה עם הקן בה אני מחוייבת ללידתי', נתחייבה בכך
12 להביא את נדרה עם חובתה יחד, וכיון שפירשה את נדרה ואינה
13 יודעת מה פירשה, אם תורים או בני יונה, כדלעיל, נמצא שמפני
14 הספק נתחייבה בתחילה להביא עם קן חובתה עוד שתי קנים משני
15 המינים, קן תורים וקן בני יונה, ועתה שהביאה שתי קנים בלבד וממין
16 אחד, לא יצאה ידי נדרה, שמא נדרה להביא מן המין השני, ועליה
17 להביא קן נוספת מן המין השני ולהוסיף ולהביא עמו עוד עולה אחת
18 במקום עולת חובתה על מנת שתבוא קן זו של המין השני עם עולת
19 חובתה. אמנם גם בזה אין די, שהלא נפסלה עולה אחת מהקן
20 שהביאה לנדרה כיון שהכהן עשה פרידה אחת למטה כדן חטאת,
21 ושמא הוא הקן שנתחייבה לנדרה ואין די שתשלים את אותה פרידה
22 לנדרה, שהלא על הקן כולו לבוא עם עולת חובתה יחד, ונמצא
23 שעליה להביא קן זו כולה ולא רק את זו שנפסלה ודווקא יחד עם
24 עולת חובתה, ועל כן היא צריכה להביא עוד המש פרידן שיקרבו
25 לעולה למעלה, אחד ממין חובתה, ועוד שתי תורים ושני בני יונה
26 לנדרה, ובוזה יצאה ידי כל הספיקות, שהביאה את נדרה עם עולת
27 חובתה. וכל זה כאשר הביאה מתחילה את חובתה ואת נדרה לפני
28 אהה. דוגמא לדבר, שהביאה קן חובתה וקן נדרה מתורים, ונפסל תור
29 אחד מקן נדרה. אין די שביא תור אחר תמורתו, אלא עליה להביא
30 את הקן כולו ולהביא עוד תור עבור עולת חובתה על מנת שיבואו
31 יחד. ועוד עליה להביא קן מבני יונה לספק נדרה, שמא נדרה להביא
32 בני יונה דווקא, ותביא את כולם יחד, על מנת שיבואו התורים ובני
33 היונה עם עולת חובתה, ונמצא שבסך הכל עליה להביא חמש
34 פרידים נוספות.